

ਭਾਰਤੀ ਰਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ.

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਰਖੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਬੰਧਾਰੀ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, ---ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਆਬਰਾਰੀ ਅਤੇ ਰਰ ਰਮਿਸ਼ਨਰ, ਖੰਜਾਬ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 390.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਰਟੀਕਲ 226-ਰਿਸ਼ੇ ਰਾਨੂੰਨ (ਖੰਜਾਬ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਐਕਟ) ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਰਦਾਨ ਰੀਤੀ ਗਠਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਗਈ-ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਗਈ-ਰੀ ਦਿੱਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਰੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,.

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਬੀ ਖੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ XLVI ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਦਾਨ ਰੀਤੀ ਗਈ ਪੁਰਰਿਗਿਆ ਨੂੰ ਸਾਰਟ ਸਰਕਟ ਰਰਨ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਰਿਸ਼ੇ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਗੁਰਮ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪੁਰਰਿਰਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਬਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਾਰੀ ਰੀਤੇ ਜਾਣ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਕੋਲਮ ਦੇ ਅਨੀਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ 'ਤੇ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਗੇ ਪੁਰਾਰਬਨਾ ਰੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਗੁਰਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪੁਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਰਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਐੱਮ.ਐੱਮ. ਮੀਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਰਖੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਆਬਰਾਰੀ ਅਤੇ ਰਰ ਰਮਿਸ਼ਨਰ, ਖੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਰੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਨਿਯਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁਰਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਰਿਉਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਇੱਕੋ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 1953 ਦੀ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 135, 1953 ਦੇ 20, 1953 ਦੇ 36 ਅਤੇ 1952 ਦੇ 390 ਹਨ।

ਹਰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਰੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਸ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬੀਜਾਂ-ਸਰਸ਼ਨ, ਤੋਰੀਆ ਅਤੇ ਤਿਲ ਤੋਂ ਤੇਲ ਦੀ ਖਿੜਾਈ ਲਈ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੁਰਬੀ ਖੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਐਕਟ 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਪਲਾਈ ਰੀਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਰਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਆਬਰਾਰੀ ਅਤੇ ਰਰ ਰਮਿਸਨਰ, ਇੱਕ, ਖੰਜਾਬ, ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਦੇ ਖੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਐਕਟ, 1948 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਮੱਦ 57 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਛੋਟ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਸਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ ਰੀਤੇ 'ਅਠੀਆਂ' ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਇਲੈਕਟਰਿਕ ਖਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਟੀਸਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਬਰਾਰੀ ਤੇ ਰਰ ਰਮਿਸਨਰ, ਖੰਜਾਬ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਲੈਕਟਰਿਕ ਖਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੋਹਲੂਮ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਰੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ 'ਤੇ ਵਿਰਰੀ ਟੈਰਮ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਯਮਰੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਟੀਸਨਰਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੰਜਾਬ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਖੁੱਟੀਆ ਰਰਵਾਈ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੀਤੀ ਹੈ, ਖਰ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਦਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਾਰਗਰ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਰ ਰੋਈ ਉਧਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਅਦਾ ਰਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਰਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: -

(i) ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 57 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ;

(ii) ਕਿ ਈਸਟ ਖੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਐਕਟ, 1948, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਟੈਰਮਾਂ ਲਈ ਰੋਈ ਮੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਰਰਦਾ ਅਤੇ ਸੁਥਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਰਨ ਦੀ ਸਰਤੀ ਮੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਾਨੁੰਨੀ ਵਫਦ ਹੈ; ਅਤੇ;

(iii) ਕਿ 1952 ਵਿੱਚ ਖੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਧਾਮ ਰੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ 1952 ਦਾ ਐਕਟ XIX ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰਤੀ ਰੁਖਏ ਦੇ ਧੈਮੇ ਟੈਰਮ ਦੀ ਮੀਮਾ ਤੈਅ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਮੰਦਿਯਾਨਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 1952 ਦੇ ਸੰਸਦੀ ਐਕਟ LII, ਜਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ (ਵਿਰਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਰਮ ਦਾ ਖੋਸਣਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ) ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਧਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1952 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 9 ਅਗਸਤ, 1952, ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੰਦਿਯਾਨ ਸੀ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 286 (3) ਦੇ ਉਧਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹੈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰੋਸ ਵਿੱਚ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਰੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਟੀਸਨਰਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੇ ਸਿੱਧੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ। 1948 ਦੇ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਖਰਦਾਨ ਰੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਗਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਰਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਆਰਟੀਕਲ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸਰਤੀ ਦਾ ਗੈਰ-ਮੰਦਿਯਾਨਕ ਸਧੁਰਦਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 1952 ਦੇ ਸੰਸਦੀ ਐਕਟ LII ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਧਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਰਵਾਈ ਰਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਇਸ 'ਤੇ ਖਟੀਸਨਰਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਧਾਅ ਜਿੰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ, ਖਰਭਾਵੀ ਜਾਂ ਤੇਜ਼ ਰਰਨ ਵਾਲਾ ਰੋਈ ਹੋਰ ਉਧਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਨਾ ਹੀ 1948 ਦੇ ਈਸਟ ਖੰਜਾਬ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਰਮ ਐਕਟ XLVI ਦੁਆਰਾ ਖਰਦਾਨ ਰੀਤੀ ਖਰਰਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਾਰਟ ਸਰਰਟ ਰਰਨ ਲਈ ਰੋਈ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਰਸਨ 4 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਰਸਨ ਹੈ। ਸੈਰਸਨ 5 ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਸੈਰਸਨ 6 ਟੈਰਮ-ਖੁਰਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਰਸਨ 7, 8 ਅਤੇ 9 ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਖਰਰਾਸਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਸੈਰਸਨ 10 ਟੈਰਮ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 11 ਟੈਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਰਸਨ 18 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਖਰਦਾਨ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਮਿਸਨਰ ਉਹਨਾਂ ਖੰਜ ਨੁਰਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਮੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਰ ਸਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 19 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਰਸਨ 20 ਅਧੀਲਾਂ ਲਈ, ਸੈਰਸਨ 21 ਅਧੀਲੀ ਗੁਰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋਧਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 ਗਈ ਰੋਰਟ ਨੂੰ ਰੋਸ ਦੇ ਬਿਯਾਨ ਲਈ ਖਰਦਾਨ ਰਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਰੈਲੇ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਮਲ (1), ਜੋ ਕਿ ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰੋਸ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਰਿੱਟ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਭਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਿਰਵੀ ਕੌਮਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸਿਥਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਥੋੜਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਤਿ-ਵਿਕੀਰਣ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

U.C. ਰੋਬੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (2) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਦੁਬੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧੀਲ ਲੈਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਸ ਗਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3)।

ਇਸ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਧਰਮ ਚੰਦ-ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (4) ਵਿੱਚ ਖੰਜਾਬ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ 1948 ਦੇ ਈਸਟ ਖੰਜਾਬ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ XLVI ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਾਰਟ-ਸਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਮੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਇੱਕ ਫੁਰਵਾਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਗਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।

ਧਰਮ ਚੰਦ-ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਬੇਸੈਟ ਬਨਾਮ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਮਦਰਾਸ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਫਿਲੀਮੋਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੁਰਵਾਂ ਉਪਾਅ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੁਰਵਾਂ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਲੇ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੋਮਲ (3) ਵਿੱਚ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਮੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਖਿਛਲੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸੁਰੀ ਗੋਮਾਈਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਖੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੁਰਵਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਸਰਸ ਹੁਸੀਨ ਕਸਮ ਦਾਦਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਖੇੜਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਰਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੋਧ ਦੁਆਰਾ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਖਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ। ਨਾਗਪੁਰ ਗਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਧੀਲ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਮੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਖਟਾਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਤੁਰਾਵਨਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਈਕਲ ਫਰੈਡਰਿਕ ਅਤੇ ਕੁਰਦਰਜ (1) ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਸਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।

ਮਿਸਟਰ ਗੋਮਾਈਂ ਅੱਗੇ ਵੀ.ਐਮ. ਸਈਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਐਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮਦਰਾਸ (2) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਗਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਮੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ

ਬਰਾਇਆ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰਾਇਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਸਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ ਹਾਲੇ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰ., ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕਾਉਂਸਿਲ (3) ਵਿੱਚ ਖਿਰਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਾਰਡਸਿਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਿਰਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਰਡਸਿਥ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।

ਖਟੀਸਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਦ ਕੌਂਸਲੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਡਿਯਟੀ ਕਮਰਸੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਟਿਰੁਪਲੀਕੇਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ (4), ਜਿੱਥੇ ਮੈਰ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਸਲ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਾਯ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਬਰਾਵਟ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਖਟੀਸਨਕਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਖੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਹਕ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੋਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਗਾਹਕ ਸੀ ਕਿ ਖਟੀਸਨਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਖਟੀਸਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਖਟੀਸਨਕਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਲਾਹ ਫੀਸ ਰੁਪਏ 100 ਹਰੇਰ ਮੁੱਦਮੇ ਵਿੱਚ।

ਫਲਸੇ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।